

Sygn. akt I ACz 23/13

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lutego 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Anna Gawelko

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2013 roku na posiedzeniu niejawnym sprawy

sprawy z powództwa **M. S. i K. S.**

przeciwko (...) **S.A. w W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powodów

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie Wydział I Cywilny

z dnia 14 grudnia 2012 r., sygn. akt I C 1713/12

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy zwolnił każdego z powodów od kosztów sądowych ponad kwotę 2.000 zł, oddalając jednocześnie ich wnioszek w pozostałym zakresie.

Z ustaleń Sądu Okręgowego wynika, że powódka M. S. pracuje w Rolniczym (...) Kombinacie (...) za wynagrodzeniem w kwocie 2.419 zł netto miesięcznie, zaś powód K. S. pobiera rentę chorobową w wysokości 1.736,94 zł. Powodowie posiadają mieszkanie spółdzielcze własnościowe i działkę gospodarczą o pow. 36 arów. Na utrzymaniu mają dwie studiujące córki. Ich miesięczne wydatki wraz z kosztami związanymi ze studiami córek wynoszą 4.100 zł. W toku postępowania likwidacyjnego otrzymali od ubezpieczyciela zadośćuczynienie w kwocie po 30.000 zł.

Sąd Okręgowy uznał, że w opisanej sytuacji uiszczenie przez każdego z powodów po 2.000 zł tytułem kosztów sądowych nie spowoduje uszczerbku w ich koniecznym utrzymaniu.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powodowie, zarzucając naruszenie art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. jedn. Dz.U. z 2010 r. nr 90, poz. 594 ze zm.), wnosili o jego zmianę i zwolnienie ich od kosztów sądowych w całości. Twierdzili, że nie są w stanie pokryć tych kosztów z bieżących dochodów, które w całości przeznaczają na pokrycie bieżących wydatków, zaś wymaganie od nich, aby na koszty sądowe przeznaczali środki z otrzymanego od ubezpieczyciela zadośćuczynienia, jest sprzeczne z jego funkcją.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, że zgodnie z treścią zaskarżonego postanowienia (pkt I i II), powodowie zostali zwolnieni od wszystkich ewentualnych kosztów sądowych w sprawie, które przekraczają dla każdego z nich kwotę 2.000 zł. Nie znajduje zatem uzasadnienia przekonanie autora zażalenia, że powodowie będą musieli ponieść w dalszym toku postępowania koszty np. opinii biegłych oraz opłatę od apelacji w pełnej wysokości.

Oceniając zaś możliwości ponoszenia przez każdego z powodów pozostałej części kosztów sądowych, należnej zgodnie z postanowieniem Sądu Okręgowego, należy stwierdzić, że sytuacja powodów jest stabilna, mają zabezpieczone warunki mieszkaniowe (własne mieszkanie), posiadają stałe dochody, z których pokrywają wszystkie niezbędne potrzeby rodziny. Nie ma więc istotnych przeszkód ku temu, aby niewielką część z otrzymanej od ubezpieczyciela kwoty 60.000 zł przeznaczyci na pokrycie kosztów sądowych, a to że środki te zamierzają przeznaczyć na inne cele, nie uzasadnia uwzględnienia ich wniosku. Jak bowiem zasadnie stwierdził Sąd Okręgowy koszty sądowe nie mogą być traktowane jako wydatki drugorzędne, ponoszone wyłącznie po zaspokojeniu innych potrzeb zobowiązanego. Trzeba też zwrócić uwagę, że wydatki na koszty procesu mają charakter tymczasowy, co oznacza, iż w razie uwzględnienia powództwa powodowie otrzymają ich zwrot od strony przeciwnej.

Z tych względów zażalenie należało oddalić, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.